

LIBRIS

Mariana Buric
We know
books

Călătoria lui Stelian

ilustrații de Maria Constantinescu

Monitorul Oficial
București, 2022

La marginea unui sat locuia
un băiețel sărman care nu

LEBRIS

We know
books

avusese niciodată o pereche de cizme.

Iernile și le petrecea stând mai mult în casă și uitându-se pe fereastră cu motanul lui vărgat, pe care îl chema Gil. Aștepta să se întoarcă de la școală frații mai mari, ca să le poată lua încălțările. Acestea erau deja ude, dar se bucura să aluneca cu ele pe gheața din curte, până ce umezeala trecea prin șosete, iar picioarele îi înghețau bocnă.

LBRIS

We know
books

Dar, într-o zi, se întâmplă ceva cu totul neașteptat. Băiețelul ieșise pe stradă, pentru că i se făcuse tare dor de vecini. Tocmai se pregătea să-i strige la poartă, când o mașină mare și albastră, condusă de un șofer cu caschetă, se apropie de el, îndreptându-se spre oraș. Băiețelul se sperie și alunecă în șanț. Ghetele cu cinci numere mai mari îi săriră din picioare, iar căciula îi rămase agățată într-o creangă de brad, care căzuse din sania pădurarului.

N-apucă să se dezmeticească, că patru mâini erau deja lângă el și-l ajutau să se ridice: un domn înalt, îmbrăcat într-un costum de stofă fină, și o fetiță delicată ca o balerină, pe care o chema Alma.

—Tati, să-i dăm cizmele mele, zise fetița, când îi văzu ghetele uriașe.

Dar nu se potrivea să poarte un băiețel încălțări roșii de lac, lungi până la genunchi. Hotărârea să se întoarcă mai târziu cu ceva pe măsura lui.

Înainte să plece, Alma i-a trecut numele și vârsta într-un carnețel: „Stelian, cinci ani.” Îl îmbrățișă duios, așa cum făcea uneori mama, și-l mângâie ușor pe păr.

Stelian se văzu dintr-odată altfel. Nu mai era doar un băiețel fără cizme. Avea un nume! Un nume scris într-un carnețel călător, care urma să se plimbe peste tot cu mașina aceea mare și albastră, cu șofer care purta caschetă.

LIBRIS

We know
books

